

Jaargang 33 no. 3 2015

"DE STADSOMROEPER." nr. 127

Stadsblad dat 4 keer per jaar verschijnt

Oplage: 600 exemplaren

Redactie:

Hanny Bergsma - voorzitter / secretaris

Corrie Leffertstra - penningmeester

Rudie Schotanus - contact freelancers

Astrid Hoving

Redactieadres:

Hanny Bergsma, Dubbelstraat 129,

8556 XE Sloten, tel. 0514 - 531775

e-mail adres: info@destadsomroeper.nl

Opmaak: Rudie Schotanus

Eindredactie: Hanny Bergsma

Medewerkers aan dit nummer:

Hilde de Haan, Grytsje Schotanus, Tetsje v.d.

Sluis, Wiebe Haagsma, Cor van Dijk,

Wendy Vis, Otto de Vries, Jelte v/d Meer,

Menno Knot, Bavo Galema, Gerda v/d

Sloot, Djoeko van Dijk, Kees Smits,

Leslie Agricola, Klaartje Lubach, e.v.a.

Vragen over abonnementsgelden:

Gert Jan Bennema, tel. 06-13343999

administratie@destadsomroeper.nl

Bankrekening nr.: 3052.54.154

Abonnementskosten per jaar:

Een abonnement op alleen

"De Stadsomroeper" bedraagt € 5,00

Een abonnement op De Stadsomroeper

in combinatie met het lidmaatschap

van Plaatselijk Belang bedraagt € 10,00

Een postabonnement op "De Stadsomroeper" kost € 8,00

Losse nummers: € 2,00

Bezorging: Sjouwe Leffertstra, Sloten

Drukwerk: Rein Flapper, Sondel

Een financiële bijdrage wordt ontvangen van de Rabobank

Uiterste inleverdatum kopij

1 december 2015

Website: www.destadsomroeper.nl

INHOUDSOPGAVE:

VAN DE REDACTIE	2
HJIR EN HJOED	3
IN MEMORIAM	4
HET VIKINGSCHIP	5
JEUGDFOTO	6
YN PETEAR MEI....	7
POST VAN LEZERS	14
GEDICHTSJE	15
SIPELSNEON 2015	16
ZOMER IMPRESSIE	17
DE POARTE BLIUWT IEPEN	18
SLEAT EARTIIDS	20
JOKE DRUIF HYNDERT ...	22
SLOTEN UITGELICHT	24
INGEZONDEN	26
SLOTEN OP TV	
SUKERBÔLEAKSJE	27
MUSEUM STEDHÛS SLEAT	28
EVEN VOORSTELLEN...	30
OPBRENGST COLLECTES	31
SUCCES MET FRIESE PAARDEN	32
VOLLEYBALVERENIGING SLEAT	34
TENNISVERENING	35
DOOR HET SLEUTELGAT GEHOORD...	36
SKOALLEREISKE ÛT ÂLDE TIID	37
UITSLAG PRIJSVRAAG SKÛTSJE	38
NOFLIKE FERDIVEDAASJE	39
GAASTERLANDSE NATUURWEEK	40
SPEKTAKEL MANEGE GAASTERLAND	41
RAAR MAAR WAAR	43
WERELDWINKEL 25 JAAR	44
DRONEVLUCHT OVER SLOTEN	45
GEDICHT SLOTEN	46
SLEAT EARTIIDS EN HJOED DE DEI	48

VAN DE REDACTIE

Daar ligt hij dan voor u: de nieuwste Stadsomroeper. Weer een mooi dik nummer. Gelukkig kunnen we als redactie altijd rekenen op onze trouwe freelancers die altijd weer bereid zijn om een stukje te schrijven. Anders zouden we toch ook nooit zo'n mooi blad voor en door "Sleattemers", al dan niet "om utens" voldoende gevuld krijgen. Daarom vanaf deze plaats: *Bedankt iedereen die meegewerkt heeft!*

Deze uitgave mocht ik 'opmaken', veel werk, maar erg leuk om te doen. En een voordeel is je bent helemaal op de hoogte van de prachtige stukken die er in staan.

Bij het lezen van het geschreven stuk van Bavo Galema, over het museum, schoot ik spontaan in de lach. Er wordt geschreven over een conciërge die heel creatief omgaat met een defecte toilet. Dat moet mijn vader zijn geweest. Kan niet anders! Mijn jeugd van vier tot twaalf jaar heb ik in het gemeentehuis gewoond, heel bijzonder! Ik ging in pyjama naar de slaapkamer, tussen de raadsleden en bezoekers van de raadsvergaderingen door. Altijd eerste rang bij huwelijken. Maar ook mijn angst voor de grote 'boze' mannen op de schilderijen die je altijd aankeken. Spelen in de raadzaal met koningin Wilhelmina (het beeld). Van de trapeleuning afgeleiden. Heel bijzonder!

Verder kunt u lezen over de plannen om Sloten heel mooi te verlichten. Natuurlijk ook veel foto's, van alle activiteiten afgelopen zomer. Mede dankzij Jelte van der Meer met zijn drone, heel bijzondere foto's.

Foto's die zijn ingezonden, van vroeger. Ook mooi om te zien. We hopen hierop reacties te krijgen van onze lezers, zodat er meer mensen herkend kunnen worden van de oude foto's.

Twee prachtige gedichten werden ons toegestuurd, die we natuurlijk geplaatst hebben.

De paarden zijn ook goed vertegenwoordigd, hieruit blijkt dat je nooit te oud bent om een nieuwe uitdaging aan te gaan. Ook te lezen is dat we een kersverse Nederlands kampioene in Sloten hebben wonen.

Twee agenda's maar liefst, één van alle activiteiten die de nieuwe Poarte commissie voor u organiseert. Laten we ze steunen door massaal de avonden te bezoeken!

De tweede agenda is van de soosmiddagen die zijn opgezet, ze worden in ons buurdorp Wijckel gehouden, maar zijn bestemd voor alle mensen in de omgeving.

Rest mij nog om u veel leesplezier toe te wensen.

Rudie Schotanus-van Midlum

HJIR EN HJOED

Berne:

- 19 july Sarai Rolien, famke fan Marieke de Wolff en
Heman Munger, Burg. G.H. Mulierstrjitte 14
11 augustus Wisse, soan fan Tie en Catharina de Jong –
Stoffelsma, Spanjaardsdyk 12

Ferstoarn om utens:

- 29 july Sietske Hamstra, Oosterhout (N.B.)
4 septimber Louw Bos, 82 jier, Balk
9 septimber A.F. van Milgen, Joure

Ferhuze yn 'e stêd:

- Engeline Visser, nei Dubbelstraat 125
Wilma Jongstra nei Slotmakersteeg 198
(tydlik)
David, Anne Marrit, Danique Leffertstra en
Jildau van der Weij nei Dubbelstraat 130
(tydlik)
Jan Oenema nei Stadsschans 226
Antoon Mous nei Bolwerk NZ 201

Nij ynkommen:

- Leslie Agricola, 't Buitenland 32
Tineke Kingma mei Frouke en Hidde,
Dubbelstraat 136
Saakje Baarda, Bolwerk NZ 201
Hans Lington en Elise Heil,
't Buitenland 34

Ôfreizge:

- Tjeerd en Manou Huizinga mei de bern nei
Deventer?

Hawwe jo ynformaasje dy 't absolút net yn dizze rubryk ûntbrekke mei, jou dy dan efkes troch oan 'e redaksje. Allinnich op dizze wize slagje wy deryn om de lêzers goed te ynformearjen oer alle mutaasjes. Bern dy 't om utens berne wurde, sille allinnich yn dizze rubryk pleatst wurde as dat efkes troch de âlders of pakes en beppes trochjûn wurdt of troch in bertekaartsje te stjoeren.

IN MEMORIAM LOUW BOS

Ús heit, Louw Bos, is geboren op 10 maart 1933 in Aengwirden bij Heerenveen. Door het overlijden van zijn mem, heit was toen slechts twee weken oud, is hij opgegroeid bij zijn pake en beppe in Vierhuis. In die tijd was tante Gerritje ook heel belangrijk voor heit. Als kind was heit heel veel in de natuur te vinden. Op jonge leeftijd was hij al aan het werk; koeien melken, grasmaaien met de zeis, mollen vangen en vissen. In zijn tienerjaren ging heit veel fietsen met zijn vrienden. Eén van die fietstochten bracht hem in Sloten en daar kwam hij ús mem, Teetsche Wiarda, tegen. Ze kregen verkering en veel fietstochten later zijn ze getrouwd op 26 april 1956.

Het eerste huis stond in Rotsterhaule, het was een noodwoning maar wat hebben ze daar een fijne tijd gehad met veel gezelligheid in dat kleine jaar dat ze daar gewoond hebben. Nadat jaar zijn ze naar Sloten verhuisd. Heit nam de boerderij over van pake maar een huis was nog niet tot hun beschikking dus gingen ze bij pake en beppe inwonen waar dochter Geertje is geboren.

Al gauw kregen ze een huis op de Wyckelerdijk in Sloten waar hun tweede dochter Hennie is geboren. Om dichterbij de boerderij te wonen, gingen ze verhuizen naar de Heerenwal. Hier hebben ze veertien jaar gewoond. De begin jaren op de boerderij waren niet gemakkelijk. Het was hard werken. Toch heeft heit dit tot zijn 45^e jaar kunnen doen. Vanwege zijn gezondheid heeft hij de boerderij moeten verkopen en is hij gaan werken bij Wagenbrugge. Daar heeft hij zeventien jaar met veel plezier en naar volle tevredenheid gewerkt. Vooral het werken met collega's heeft hij als zeer prettig ervaren.

In die tijd kwamen ook Gerrit en Sietse, zijn schoonzonen, over de vloer. Wat genoot hij van de verkeringstijd van zijn dochters. Het was een hele gezellige tijd, het bracht leven in de brouwerij en heit hield erg veel van deze gezelligheid. Toen wij als dochters gingen trouwen stond heit altijd voor ons klaar. Even helpen in de tuin in Zoetermeer en heggen snoeien in de tuin in Niekerk.

Er kwamen vijf kleinkinderen, allemaal jongens. Wat beleefde heit daar een plezier aan en wat was hij trots op ze! Ook was hij heel er 'grutsk' op zijn achterkleindochter, hij vond het prachtig om oerpake te zijn.

De laatste jaren hebben heit en mem nog in de Burgemeester Haitsma Mulierstraat gewoond waarna ze in 2004 naar Balk zijn verhuisd. In Balk kregen ze een mooie senioren woning toegewezen en wat hadden ze daar een mooi plekje samen. Helaas heeft mem maar één jaar van het huis kunne genieten. Ze kwam te overlijden. Wat had heit het moeilijk en zwaar.

In die tijd was heit veel op de fiets te vinden of liep hij een blokje om. Ook hielp hij burens met de tuintjes. Gelukkig kwam heit Wytske tegen.

Beide waren met een dagreisje van de PCBO. Heit heeft heel wat moeite moeten doen om het adres van Wytske te achterhalen maar dat is gelukt! Het eerst afspraakje voor een 'bakje' thee was dan ook snel gemaakt. Van het één kwam het ander en wat hebben ze samen nog acht mooie jaren gehad.

Wij als kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind hebben een mooie tijd met je gehad. Je was er altijd voor ons. Je was een lieve heit, pake en oerpake. Heit, wat zullen we je missen.

De afscheidsdienst is gehouden op donderdag 10 september jl. in het Breahûs te Balk. Aansluitend heeft de crematie plaatsgevonden in crematorium 'Schoterhof' te Heerenveen.

Met dank aan Geertje Roskam-Bos

NIEUW SPEELTOESTEL AL VEEL IN GEBRUIK

Dit stoere Vikingschip is onlangs door Plaatselijk Belang in de speeltuin bij de Mallemok geplaatst. Een schot in de roos want zoals u op de foto kunt zien, wordt door de jeugd heel veel gebruik van gemaakt.

Op de foto staan: Lena, Sterre, Mirthe en Gwen uit Sloten en een paar toeristen kinderen.

Foto: Corrie Lolkema

DE JEUGDFOTO

Deze keer het 'yn petear mei' Sibbele (Sippie) Reekers, woonachtig aan de Ruurd Altastrjitte.

Dizze 'LYTSE REKEL' stiet moai parmantich op de foto yn in breiden broekje fan tante Gretha zo stond te lezen in de cryptische omschrijving in ons vorige nummer.

'Lytse rekel' duidde op de bijnaam waaronder Sippie sinds jaar en dag bekend is. Of dat nu om zijn vroegere 'streken' is of dat het een verbastering is van zijn achternaam dat zullen we maar in het midden laten. Tante Gretha is Gretha Rijpkema-Effing de zus van Sippie's moeder, Christina Reekers-Effing.

Hy is no al út it wurk mar naam destiids as ienige soan it bedriuw mei deselde namme fan syn heit oer. Sippie heeft zich al enige jaren geleden uit het door zijn vader opgerichte hun installatiebedrijf teruggetrokken. Nu is het bedrijf, nog steeds onder de naam S. Reekers, gevestigd in Balk.

Of de foto was overduidelijk of de cryptische omschrijving niet te moeilijk. Het regende in ieder geval goede oplossingen deze keer. En dat stelt de redactie zeer op prijs. De fles Stadsomroeperwijn gaat deze keer naar Henk van Netten uit de Mulierstraat. Namens de redactie van harte gefeliciteerd.

Uiteraard rekenen we weer op vele goede inzendingen bij de volgende jeugdfoto waarvan de cryptische omschrijving luidt als volgt:

Ze heeft letterlijk veel tijd aan de zijlijn doorgebracht.

De theepot uit de voetbalkantine doet nog steeds aan haar denken.

Ze heeft een zeer goed voetballende kleindochter.

Als u denkt te weten wie dit 'famke' op de foto is, kunt u de oplossing sturen naar info@destadsomroeper.nl of naar Redactie Stadsomroeper, Dubbelstraat 129, 8556 XE Sloten.

YN PETEAR MEISIBBELE(SIPPIE)REEKERS

Zijn tante Gretha breide zijn mooie pakje op de foto. Wie herkende hem niet, want soms hoeft je maar naar een pakesizzer te kijken en je weet hoe vroeger Sippie eruit heeft moeten zien. Vol energie wil hij nog wel graag aan een nieuwe uitdaging beginnen. Nee, niet weer in het bedrijf want dat is voor de generatie opvolgers niet leuk. Daar heeft hij zelf ervaring mee. Enig kind uit een echt 'Sleattemer' gezin. Aan het woord een vroeger hardwerkende en nu nog steeds actieve Sleattemer.

Uit wat voor gezin kom je?

Sippie: "Myn heit is net berne yn Sleat, mar myn mem wol. Christina Effing en Sibbele Reekers waren echte Sleattemers. Mijn mem woonde met haar heit en mem Gerrit en Pietsje Effing en haar zussen Engelina en Gretha aan het Buitenlandje op de boerderij. Pake werkte als botermaker op de zuivelfabriek. Mijn heit Sibbele was een nakomertje in het gezin van Sibbele en Gooikje Reekers en kwam uit een gezin met 8 kinderen. Heit is geboren in Bolsward in 1914 en in dat jaar besloten zijn ouders terug te keren naar Sloten. Pake liep van Bolsward naar Sloten, werkte daar de hele week en liep dan weer terug naar Bolsward. (Daar heb ik vast de wandelgenen van geërfd).

Mijn ouders trouwden in augustus 1947 en twee jaar later werd ik geboren in de Dubbelstraat, in het huis waar nu de fam. De Vries woont (voorheen Bertus Dijkstra). Mijn mem vertelde vaak dat 1949 een bijzonder jaar was; haar nog jonge moeder stierf plotseling en Engeline vertrok met haar gezin naar Canada. Ja, dat was een heel emotioneel jaar. Je moeder overleden, je zus geëmigreerd en zelf een kind krijgen,

ja, dat doet wat met mensen." Het blijft even stil. "Mijn eerste herinneringen aan thuis zijn de honden. Als ik via de werkplaats de woning binnenkwam, keek ik altijd eerst naar de honden, want die hadden hun hok onder de werkbank of ze waren buiten, achter het huis. Kwam ik de woning binnen dan viel mij de lekkere braadlucht van wild op. Mijn vaders grote liefde was het jagen. Hij was soms meer jager dan koperslager. Hij werkte heel hard, maar besteedde soms meer tijd aan alle hobby's. Grote gezinnen waren in katholieke families in die tijd heel gewoon maar wij hadden een klein gezin. Ik bleef enig kind en groeide op in een warm gezin met een hele lieve, hartelijke mem. Een rustige en héél zachte vrouw", zo benadrukt Sippie nogmaals. "Nooit heb ik, toen ik jong was, het gemis van broers en zusters ervaren. Mijn ouders kwamen vaak bij mem haar zus Gretha en Folkert in Wijckel met hun zes kinderen en bij heit zijn broer Anne en Janneke in Woudsend met maar liefst elf kinderen, er was vertier genoeg. Daar was ik altijd van harte welkom. Het was heel prettig om daar rond te zweven.

En een klein gezin paste goed bij mijn ouders, zo bleef er tijd genoeg over voor andere leuke dingen! Toen wij jaren later blij vertelden dat er bij ons een derde kindje verwacht werd, zei mijn mem (bijna in tranen): "Noch ien, jimme hawwe der al twa!

Heit was ook een enthousiaste motorrijder. De motor werd gebruikt voor het werk, buizen, wc-potten.... alles werd op de motor gestald. En ook was het ons vakantievervoermiddel. Heit reed natuurlijk en mem achterop op het hoge zadel en ik met de koffer er ergens tussenin. Zo gingen we bepakt en bezakt vaak op vakantie naar Zwijndrecht of Rotterdam. Altijd logeren bij familie. Heit zijn vissersboot werd ook gebruikt voor gezellige uitstapjes."

Wat heb je van huis uit meegekregen?

Sippie: "Hard werken hoor, heel hard werken. Mijn moeder was huisvrouw. In haar jongere jaren werkte ze bij de directeur van de fabriek en had daar heel lekker koken geleerd. Een Bourgondisch gezin Lekker ite, wild, eenden soep, gans, haas en paling. Alles wat mijn vader mee naar huis bracht, werd heerlijk door mijn moeder klaargemaakt. En elk weekend kwam er rond half twaalf een borreltje op tafel. We hadden nog zo'n klein closetpotje van keramiek en daar stond het borreltje dan achter. Als mensen dan langs het raam liepen, dan zagen ze het borreltje niet omdat dat achter het keramische potje stond. Een pittige vader, die veel op pad was en die mij de liefde voor het loodgieters vak heeft bijgebracht: Het aloude loodgieterswerk. Daar spraken we thuis ook veel over. Mijn vader was tot op hoge leeftijd altijd bezig bij ons in de werkplaats. Hoewel ik enig kind was, verwendeten mijn ouders mij beslist niet. Heit was streng, ook op zaterdag om half acht was het vroeg uit de veren en aan het werk. Even ergens een kraanleertje vervangen of klusjes in de werkplaats. We waren wel een "echt katholiek"

© Cartoonist

gezin, dus ook 's morgens vroeg naar de kerk, misdienaar en op latere leeftijd bij het koor samen met Janneman de Vreeze.

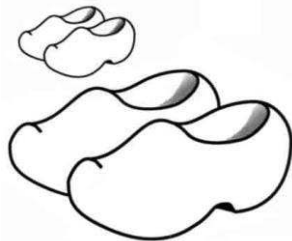
En ja natuurlijk de liefde voor de natuur: De eerste ganzen die overkwamen, het vissen, de jacht en de honden die we thuis altijd hadden. Als mijn heit aan het werk was en hij hoorde de ganzen, dan kon hij zo alles uit zijn handen laten vallen om op jacht te gaan. Hij heeft mij absoluut niet gestimuleerd om te gaan jagen en zei vaak tegen me: 'Als je een bedrijf wilt opbouwen, moet je nooit aan de jacht beginnen.' Ons gezin houdt ook van lekker eten. Met de kerst eten we gans of haas en met vrienden genieten we van gezellige mosselavonden of van gerookte en gestoofde paling.

Wie waren je maten indertijd?

Sippie: "Ik ging naar de openbare lagere school bij meester Couperus en mijn vrienden waren Max Hiemstra en Wil Stilma. De vader van Wil was melkboer en die van Max politieagent. Mijn ouders waren kennissen van Max zijn ouders, dus daar was ik veel.

We speelden veel op straat. Klompkesile met kleine bootjes, pylkje blase, spelen bij het tweede bosje, ik had een snelle boot die mijn heit van zink had gemaakt. Die vloog bijna over het water heen. Daar heb ik ook prijzen mee gewonnen", zo vertelt Sippie vol trots.

"Toen had je nog een openbare en een christelijke school en vechten tegen de 'christelijken' deden wij in de weide bij de RK kerk. Ik zat op de openbare school, zat vol streken; smytlyntsjes meitsje en dat jûns yn de greft sette en dêr al heit syn koperen buis foar fersnije. Vroeger was ik wel 'in driftig mantsje' en maakte ook wel eens een slachtoffer. Weet je, Hilde, thuis heb ik natuurlijk nooit met broertjes of zusjes leren vechten en die energie zat wel in mij. Was ik er ergens niet mee eens. Huppakee. Er boven op en meteen lik op stuk. Er viel nog wel eens een slachtoffer zoals: Foppe Oenema, Jacob Poepjes, Jan Haarsma. Thuis wachtte mij dan een warm onthaal, heit was hier absoluut niet blij mee. Maar zoals ik al zei: ik had niet geleerd om te doceren en tot tien te tellen. Wij liepen als lagere schoolkinderen in die tijd nog regelmatig op klompen. Eerst was ik van plan die aan te houden naar school in Leeuwarden, dat leek me een goed verdedigingswapen, want als ik gepest zou worden 'dan sla ik sa ien de klomp op de harses', maar ik had snel in de gaten dat het niet zo slim was in Leeuwarden op klompen te lopen.

Na de basisschool waren mijn maten Hielke Jan de Jong, Willem Koopmans, Jelle Schotanus, Bertus Dijkstra, Foeke Oenema en Harmen Hoekstra. Het was de tijd van de brommers: buikschuivers en Puchen. Ik had een Husky Batavus. Elk weekend gingen we op pad".

Lachend: "Het was vaste prik dat we op onze plaatselijke kunstschilder moesten wachten die dan net zijn broek nog even moest strijken. Met de hele groep naar Sneek, nieuwe kleren kopen. En als ons bij thuiskomst de kleur tegenviel, brachten we de jassen en broeken naar Zandstra yn Sleat, depot van Palthe, die ervoor zorgde dat de jassen en broeken de gewenste kleur kregen. Ja, wat een lol was dat"

Schoolcarrière?

Sippie: Toen ik van de basisschool kwam, moest ik als twaalfjarige naar de Technische School in Leeuwarden om het loodgieters vak te leren. Dat was destijds de enige opleiding. Daar was het leven heel anders. In die tijd zag ik mijn maten maar heel weinig 's Morgens om zeven uur met de bus weg en 's avonds om half zeven kwam ik weer thuis. In de

winterperiode betekende dit met donker weg en met donker weer thuis. De tijd van spelen en wat rondsleutelen was voorbij. In het begin was dat heel erg wennen. Je bent meteen kind af en er breekt een tijd aan van leren, reizen en leren. Met allemaal jongens. Door de contacten van mijn heit met de Sneker loodgieters, kende ik enkele Sneker jongens goed en reisden we als een groepje met elkaar in de trein naar

Leeuwarden. Toen Herman, later directeur van Gasbedrijf Westergo, propjes papier wegschoot naar de reizigers, wilde ik dat natuurlijk als dertienjarige ook wel eens proberen. Dat heb ik geweten, zelfs de spoorwegrecherche kwam er aan te pas. Dat waren nog eens tijden!

Altijd keek ik uit naar de zaterdag, dat betekende voetballen en onze trainer was Johan Smit oftewel Toeke Mukke, de oprichter van VV Sleat! Na de Technische School ging ik werken bij mijn heit in het loodgietersbedrijf en bij de fa. Gort in Lemmer. Eind jaren zestig veranderde het loodgieters vak enorm, Sloten kreeg aardgas, dat was een drukke tijd. Ook mijn heit moest nog verschillende diploma's halen. Om een bedrijf te beginnen waren vakdiploma's vereist, zowel praktisch als theoretisch en jarenlang ging ik drie avonden in de week naar Leeuwarden naar de avondschool.

Militaire dienst?

Sippie: "Dat was wat, met een bus vol Slotenaren voor de militaire keuring, misschien kwamen we in dienst bij Hare Majesteit. Die kans was klein want we werden bijna allemaal afgekeurd. Ook op lengte kon je afgekeurd worden en Eduard Hamburger mocht de sokken wel aanhouden, ik had ineens een vorm van jeugdreuma gehad, (mijn vader wilde me niet kwijt in het bedrijf) en wat er met de anderen aan de hand was weet ik niet meer, maar alleen Willem Koopmans moest Het Vaderland verdedigen. Hij werd een stoere soldaat en een heel zelfstandig mens. Jammer dat hij zo vroeg is overleden.

Uitgaan en Otty?

Sippie: "In Balk, in de Treemter traden in de jaren zestig regelmatig bekende Nederlandse bands op bijv. Teeset, Outsiders, Cuby and the Blizzards. In 1967 leerde ik Otty kennen en vanaf die tijd hadden wij knipperlicht verkering, want zodra onze ouders doorkregen dat het wat serieus begon te worden, waren ze om het voorzichtig te zeggen: 'NOT AMUSED.' Want Katholiek en Hervormd dat ging in die tijd echt niet samen, hoewel mijn ouders wat dat betreft wel ruimdenkend waren. Misschien ook wel omdat mijn vader eens een verkering moest uitmaken vanwege het geloof. Sloten was immers klein en je ging met iedereen om, maar als dan je enige zoon met een protestants meisje thuiskomt

ben je niet blij. En natuurlijk zat mijn schoonfamilie ook niet op een roomse schoonzoon te wachten.” Lachend “ Mijn ouders vonden Otty ook aardig. Ze was in hun ogen een goede schoondochter **en** (Sippie steekt zijn wijsvinger omhoog) ze kon heel goed boekhouden en dat konden wij in het bedrijf goed gebruiken. Het feest ging door en we trouwden in april 1972, met een oecumenische dienst in de Ned. Hervormde kerk in Balk. Dat kwam toen nog niet veel voor. Een paar weken voor onze trouwdag verhuisden mijn ouders naar de Mulierstraat en wij kwamen te wonen in het huis met werkplaats en winkel in de Dubbelstraat. In die periode zijn onze drie kinderen Sipco september 1973, Tanja november 1975 en Christina januari 1982 geboren. Een drukke tijd. De zaak slokte mij volledig op, het was zes dagen hard werken. De eerste tien jaar hadden we een winkel in witgoed, elektro en recreatie artikelen, dat hield in dat je alleen op zondag vrij was. Op een gegeven moment moesten wij bij tien woningen in Balk luchtverwarming installeren. Dan ging het zo. Na het werk, vanaf vijf uur, maakten Otty en ik de kokers hiervoor 's avonds in de werkplaats, Sipco op de driewieler en Tanja in de tafelstoel erbij, boterhammetje, kinderen naar bed en doorwerken tot half elf. Tja, Hilde de bern binne grut wurden, allinnich hoe....? Dat wit ik net mear. Wij zijn/waren een bevoorrechte generatie. Onze ouders moesten heel jong beginnen met werken en doorleren was niet mogelijk, maar voor ons geboren rond de jaren '50 gold dat als je gezond was en hard wilde werken of studeren, er heel wat mogelijk was.

Jarenlang werkten we vanuit de Dubbelstraat, daar stond de werkplaatsdeur altijd los, dus ook 's avonds aanloop en op de zaterdag en onze medewerkers dronken bijna elke dag een kopje koffie mee. In 1988 verhuisden we naar de Ruurd Altastrjiite. Privé en werk gescheiden, dat betekende automatisch ook meer ruimte en vooral meer vrije tijd. Nu mis ik weleens de bedrijvigheid die voorheen in Sloten was, maar toen wilde de Gemeente dat bedrijven zich gingen vestigen op bedrijventerreinen. Dit had ook te maken met strengere milieueisen. Wij vonden een mooie locatie in Balk op het bedrijventerrein waar we vanaf 1998 tot 2010 met veel plezier gewerkt hebben. Wij hebben met elkaar een mooi bedrijf opgebouwd”

De vakanties?

Sippie: “In de periode dat Sipco en Tanja nog klein waren hadden we een vaste staanplaats op een camping in Oudemirdum. Een combinatie van zaak en vakantie. Een paar keer per week naar huis om gasflesjes te vullen, beppe te assisteren die in de winkel stond en natuurlijk wasjes draaien.

Vanaf Christina haar derde jaar werd Frankrijk ons favoriete vakantie-land, geen vast doel maar zien waar we uitkwamen. Altijd leuk en avontuurlijk. Maar het improviseren werd ons teveel, we kochten een camper. Niet een heel luxe geval, maar vooral één waar je kinderen en koffers in kon stapelen. Vrienden van ons, ook met drie kinderen, troffen we dan op een parkeerplaats in Brabant en we reden dan gezamenlijk richting het zuiden, want we wilden de zon zien. Gitaren mee en alle

Franse chansons zingen die we nog kenden in de vrije natuur, tja, dat waren mooie vakanties met heel mooie herinneringen.

Bijzonder was onze vakantie in Canada in 1991: met ons gezin op familiebezoek en rondtrekken met een tent. De combinatie van het land ontdekken en de bijzondere verhalen

van omke Johannes en tante Engeline aanhoren over hun emigratie, verrast worden op een smal pad door een beer en twee cubs, kortom een hele ervaring. De Canadese familieleden logeren regelmatig bij ons. Twee jaar geleden zijn Otty en ik er samen geweest, samen rondreizen door het grote Canada en logeren bij neven en nichten, afgewisseld met B&B. In 2005 gingen we naar Israël, een prachtige reis, en in 2009 naar Egypte, Israël en Jordanië. Heel bijzonder om de cultuur zo anders als de onze, te ervaren.

Ja Hilde, en tijdens vakanties kom je vaak bekenden tegen en ja hoor, in een hotel vlakbij Petra in Jordanië liepen we jou en Menno met een groep Sleattemers tegen het lijf!"

De IFKS?

Sippie: " Maar vakantie was ook altijd hollen en vliegen want de laatste bouwvakweek was voor de IFKS. Jarenlang was ik bemanningslid op het skûtsje van Hilbrand de Vries. Tja, dat was ook een hele ervaring. Ik ben een paar jaar geleden bijna verdronken op de Langweerder Wielen. Dat was me wat. Het was april en het water was nog koud en ik raakte overboord. Je wilt niet weten hoe snel je onderkoeld raakt. Ik dacht: Nu is het gebeurd met me. Gelukkig zag één van de bemanningsleden van

de Lytse Lies me en konden ze mij uit het water halen. Eerst een warme douche aan boord en daarna moest ik warm blijven door veel te bewegen. Tja, dat verhaal wordt nog wel eens aan boord van het skûtsje van Sjoerd Seffinga en Walter de Vries verteld, een extra stimulans om de zwemvesten te gebruiken. Wij zijn enthousiaste supporters van het Sleattemer skûtsje. Tijdens de IFKS-week zijn wij altijd aanwezig en je begrijpt dat nu de beste stuurliu aan de wal staan! Een trouwe vriendengroep hebben we aan deze periode overgehouden.

Pake en Beppe zijn, hoe is dat?

Sippie: "Onze kinderen wonen al lang niet meer thuis. Richard, Jasper, Monique kwamen ons gezin versterken en samen vormen we een hechte familie. In 2007 t/m 2012 kregen we zes pake- en beppesizzers. Nu ga ik vaak met Dedmer op maandag gras maaien en kantje maaien en regelmatig

met Sem de Jerden om fietsen en een ijsje halen bij de camping in Wijckel. Ook Silke, Rutger, Jelmer en Wisse zien we vaak. Ze wonen

dichtbij, we hebben een paar oppasdagen en ik zie mijn pakesizzers vaker dan ik vroeger mijn eigen kinderen zag. Daardoor krijg ik ook veel meer mee van hun ontwikkeling. Ik ben en blijf geïnteresseerd in mijn oude vakgebied. Het installatie vak is aan veel veranderingen onderhevig maar d.m.v. vakbladen probeer ik goed bij te blijven. Naast het skûtsjesilen en lange afstanden wandelen, is ook het zingen een jarenlange hobby van me. Straks eind september gaan Gosse Haga en ik weer naar de oefenavonden in Lemmer voor de concerten van ons Dubbelkwartet Sadwaande. Er is natuurlijk altijd vrijwilligerswerk te doen; helpen bij de rondleidingen in de Grutte Tsjerke, onderhoud gebouw RK kerk, ect. En misschien in de toekomst ander vrijwilligerswerk, bijvoorbeeld in de zorg. Op dit moment missen we onze buurman Jan Bergsma, die elke dag wel even een praatje kwam maken. Ik mis hem nu hij niet meer in zijn eigen omgeving woont." En zo bespreken wij nog wat mogelijkheden, uitdagingen en kansen.

Hilde de Haan

POST VAN LEZERS

Enkele reacties die de redactie deze keer bij de inzendingen van de jeugdfoto van 'lêzers om utens' ontving, willen we met u delen omdat deze erg leuk zijn en oude foto's toch blijkbaar herinneringen aan vervlogen tijden oproepen.

Beste redactie,

Dit 'lytse jonkje' op de jeugdfoto is Sippie Reekers. Die heb ik nog zo klein gekend. Nu zou ik hem niet meer herkennen na al die jaren. De foto van de Stadsherberg in het laatste nr. vind ik ook erg mooi. Toen de fam. H. de Jong er nog in zat, heb ik er een paar jaar gewerkt. Destijds was ik dertien jaar. Er liggen daar dan ook heel wat herinneringen en voetstappen van mij. Dat was een leuke tijd.

Groet van, Trienke Zoon- de Vries.

Goedemorgen,

Deze "Lytse Rekel" is Sib Reekers, in het mooie broekje dat mijn moeder(Gretha Rijpkema-Effing, red.) heeft gebreid.

Groeten Frieda de Jong-Rijpkema.

Beste redactie,

Niet altijd slaag ik er in de man of vrouw, van wie een jeugdfoto wordt geplaatst, te herkennen. Maar deze keer kan het bijna niet missen denk ik als ik meen dat het gaat om Sibbele (Sippie in mijn jonge jaren) Reekers, zoon van Sibbele en Stieneke Reekers-Effing.

Overigens : de Stadsomroeper ligt hier nooit langer dan pakweg een uur in huis : ik vind het telkens weer een plezier van de inhoud kennis te nemen. Het gaat dan niet alleen om wat ooit was, maar ook om de actuele zaken, die in Sloten leven, waardoor ik mij nog steeds redelijk op de samenleving daar kan oriënteren. Zo las ik met plezier het petear

met Corrie Leffertstra, die ik bij mijn zus Marijke op de Heerenwal wel eens heb ontmoet, maar die zich in dit interview op een open manier als een echt "gemeenschapsmens" etaleert. Vanzelfsprekend had ook haar slotartikeltje mijn grote belangstelling : de fusie van de Fredericus parochie . Voor mijn ogen staat de kerk, aan de bouw waarvan mijn vader in de crisisjaren dertig heeft meegewerkt, waarin ik ben gedoopt, misdienaar en acoliet ben geweest, koorzanger en inval-organist (als mijn vader niet kon), de kerk ook vanwaar uit mijn beide ouders naar hun laatste rustplaats zijn gebracht.

Ik wens u nog jarenlang veel succes met uw kwartaal uitgaven!!

Met vriendelijke groet, Wil F.de Vreeze.

GEDICHTSJE

It ûndersteande gedichtsje waard stjoerd troch âld Sleattemer
Cor van Dijk.
Hy liket skriuwerstalint te hawwen. Tige tank foar de ynstjoering.

Besúdwesten fan Wâldsein,
op 'e polderdyk oan de mar,
wraggele hinne-en-wer in jerke
en wylst it stoarme sûnder ein
tocht hy allinnich mar oan har,
stiiffol senuwen, koest wol merke.

De mar oer nei Sleat, sa woe ús jerke
earst nei it stedhûs en dan de tsjerke
en dat mei syn leave út de Wâlden,
want nei twa jierren as faam en feintsje
soe er trouwe mei syn wâldseintsje,
mar sa wie dy belofte no net te hâlden.

Begrutlik, wa koe dit no fersinne?
Oan 'e ein kaam der neat telâne.
Blykber kin in boatsje ek strâne,
sûnder dat jo útfart binne.

SIPELSNEON 2015 ZEER GESLAAGD!

Zoals de laatste 30 jaar gebruikelijk is, was de laatste zaterdag van juni ons stedeke weer het toneel van de jaarlijkse Sipelsneon. Een zestigtal standhouders had zich ingeschreven om hun waar op deze dag aan de man te brengen. Gezien de enthousiaste reacties van deze ondernemers zijn de meeste daarvan hier goed in geslaagd.

's Avonds was door de Feestcommissie de weide bij De Mallemok weer omgetoverd tot een prachtig sfeervol feestterrein. Een kleine 800 jongeren uit de wijde omtrek hebben dit feest weten te vinden. Dit resulteerde in een grote hossende en springende massa.

Bovenstaande foto zijn is Jelte van der Meer met zijn drone gemaakt. Onze dank gaat uit naar hem en de leden van de F.C en de vele extra vrijwilligers die de hele week druk zijn geweest om deze dag mogelijk te maken.

Het was al met al weer een prachtig geslaagde Sipelsneon ook mede doordat de weergoden ons goed gezind waren.

Namens de stichting Feestcommissie, Otto de Vries.

Foto: Jelte v/d Meer

ZOMER IMPRESSIE

Deze foto's geven een sfeervolle impressie weer van de zomeractiviteiten georganiseerd door de ondernemersvereniging. Ze zijn gemaakt tijdens het eiergooien, spijkerbroekhangen en lichtjesavond.

Bij het spijkerbroekhangen op 22 juli jl. was Klaske op de Hoek de winnares. Zij hield het hangen langer dan twee minuten vol boven het Diep!

Een week later 29 juli jl. was het eiergooien. Daarbij kwamen vader en zoon Eric en Dirk-Arend Wondergem met maar liefst 18 meter ver als winnaars uit de bus. De tweede prijs ging naar Tjalling en Jens en de derde naar Klaas Koopmans en vriendin Afke.

Tijdens lichtjesavond 21 augustus jl. was het ook dit jaar, het is bijna traditioneel zo

langzamerhand, wederom prachtig weer. De schutterij sloot hun optredens op het molenerf af met de jaarlijkse fakkeloptocht waar veel deelname aan was. Troubadour Bruno zong er, geassisteerd door een paar plaatselijke schonen en toeristen, gezeten op een verlichte boot op het Diep, gezellig op los. Het was geweldig om te zien hoe alle bewoners

het sfeervol hadden aangekleed door Sloten zo mooi in het licht te zetten... d.m.v. vuurkorven, fakkels en kaarsen of waxinelichtjes. Tot in de kleine uurtjes bleef het zeer 'smûk' langs de gracht in het stedeke.

Foto's zijn gemaakt door Astrid de Vries en Djoeke van Dijk

Namens de Ondernemersvereniging,
Djoeke van Dijk

DE POARTE BLIWT IEPEN!!

Poarte bliwt iepen, dat stond te lezen in de vorige Stadsomroeper. Ondertussen zijn wij achter de schermen druk bezig met het vormen van een nieuw bestuur. Hier hoort u meer over als het bestuur compleet is en alle taken verdeeld zijn.

Om de Poarte open te kunnen houden hebben wij wel uw hulp hard nodig! U heeft allemaal een formulier in de brievenbus gehad met het verzoek om donateur te worden. Er zijn al formulieren bij Sietske de Graaf en op Sipelsneon ingeleverd, maar nog lang niet allemaal. U kunt ze nog steeds inleveren, mocht u het formulier kwijt zijn, geen probleem! Wij hebben ze nog liggen.

Voor vragen over de Poarte kunt u mailen met: **depoartesleat@gmail.com**. Dit adres is ook voor verdere informatie De over activiteiten of het huren van de zaal.

Wij hebben alvast een agenda tot eind november gemaakt. Voor de hobbymarkt en de lady's night kunt u zich opgeven op bovenstaand e-mailadres of bellen met **Wendy Vis: 0627 347 198**

Wij zijn ook te vinden op facebook:
www.facebook.com/depoartesleat

AGENDA 2015 DE POARTE

9 oktober: Hobbymarkt

Ben jij creatief? Of heb je een leuke hobby?

Wat houd jou bezig in je vrije tijd? Wil je hobbymateriaal ruilen of verkopen? Laat het zien en maak anderen net zo enthousiast.

Van 19.00 tot 22.00 uur. Opbouwen vanaf 17.00 uur

21 oktober: Knutselmiddag

Voor alle kinderen in de basisschoolleeftijd van 13.30 tot 16.00 uur.

23 oktober: Handwerkcafé

Kom gezellig samen handwerken.

Neem uw eigen haak-, brei-, borduur- of naaiwerkje of andere werkjes mee. Ook als u nergens mee bezig bent maar ideeën op wilt doen bent u van harte welkom. Vanaf 19.30 tot +/- 22.00 uur

30 oktober: Bingo

Aanvang 20.00 uur. Leeftijd 18+ . € 1,- per kaart per ronde

13 november: Lady's Night

Dames laat u verrassen! Vanaf 19.00 uur

20 november: Handwerkcafé / Repaircafé

Zie handwerkcafé 23/10.

Hebt u iets wat u graag gerepareerd wilt hebben of bent u handig en kunt u dingen zelf repareren, kom dan langs. Vanaf 19.30 tot +/- 22.00 uur

27 november: Bingo

Aanvang 20.00 uur. Leeftijd 18+ . € 1,- per kaart per ronde.

Wendy Vis

Foto: Jelte v/d Meer

SLEAT EARTIIDS.....

Van Wiebe Haagsma uit Weert ontvingen wij deze beide oude foto's. Hij vond ze tussen de nagelaten papieren van zijn moeder. Misschien hebben lezers onder u een aanvulling voor hem. Uiteraard is die van harte welkom op de redactie, info@destadsomroeper.nl of Dubbelstraat 129, 8556 XE Sloten.

Het koor ASAF in de 20-er jaren

..... wie is wie?

Pieter Haagsma

Elisabeth
Poepjes

Aaltje
Poepjes?

Aaltje Poepjes

Aaltje met ? van Jouk en Hinke
Aaltje en Elisabeth van Jan en Afke

Slotenaren op weg naar de opening (1920) van het stoomgemaal in Tacozijl

Mijn moeder heeft een aantal bekenden een nummer gegeven; achterop de foto staat:

1. haar moeder Afke Poepjes-Bouma.
2. haar grootmoeder Elisabeth Bouma-de Boer, later getrouwd met Theunis Leentjes.
3. Haar zuster Aaltje Poepjes.
- Zijn 4. ??
5. Froukje de Jong.
6. Jan Holkema.
7. Jentje Tromp.
8. Pieter Klijsma. (Pieters Tryntje).
9. âlde Jits ??.

Of het allemaal klopt weet ik natuurlijk ook niet.

JOKE DRUIJF HYNDERT YN STÂL BREIMER

In hiel barren, dêr op 20 juny yn' e maneezje fan stâl Breimer yn Tsjerkgaast! Sa' n 24 dielnimmers moasten harren keunsten op it hynder fertoeane foar in diploma. Ek myn buorfrou Joke Druif út Sleat hie har opjûn. En Tetsje mocht wol komme te sjen.

No ha ik hielendal neat mei hynders, mar as jins freondinne diplomaride moat, wolle jin dêr fansels by wêze. De iennichste kear dat ik sels op sa'n bist sitten ha, wie yn myn bertedoarp Rie. It wie dêr feest en wy soene meidwaan oan de optocht, mei in kapwein (huifkar) mei twa kêden der foar. We mochten allegearre efkes op dy bisten ride (sûnder seal, stiichbûgels en leien): "Mar goed beethâlde oan de moannen (hier)!" rôp de baas fan' t spul. It bist rûn rêstich troch de greide....mar om' t er sa no en dan in hap gers ha woe, bûgde syn nekke sá nei ûnderen, dat ik hâlden en kearen hie om der net ôf te gliidzjen. En nei' t er ek noch de bedelte socht fan in greppel, dêr't it gers blykber lekkerder wie, hong ik alhiel ferkrampe mei' t kin yn syn moannen en wie' t my hielendal oer! Nea wer op in hynder sitten!

Mar foar Joke is it in hiel oar ferhaal. Opgroeid yn Amsterdam wie der noch gjin sprake fan hynsteriden. Mar op Curacao krige hja de smaak te pakken! Sels is se sa lyts fan stik en dan sa' n mânsk hynder beride kinne, jout fansels in machtich gefoel! En benaud is se net! Fjouwerje

(galopperen) en springe docht se it leafst! As der mar aksje is! Mar om' t hja it oare jier 80 wurdt, binne Pier en dochter Ellen Breimer wol wat foarsichtich mei har. Springe mei se heechút noch oer sa' n 40 sm en dêrnei moat se yn' e midden stean bliuwe. Eins is har dit min nei' t sin, mar se begrypt Ellen har noed wol. Dochs kin se it dan net litte om, as de latte hast op in meter heech leit, efkes pleagerich te roppen:

"Ellen, ik kom eraan hoor!" Om dan te hearren: "Joke, jij blijft daar!!" In frou út har groep, in fjirtiger, dêr' t Joke elke freedtemoarn les mei kriget, sei: "Se doart in protte jong! Ek al is se hast 80 jier! Sy doart noch wol te springen....no, ikke nét!" Nee, gefaar sjocht Joke fuort net. Se in sa' n bytsje de maskotte fan de maneezje. Pier seit tsjin alle learlingen: "Sjoch nei Joke! Dy frou is hast 80 jier! As jimme wat trochoefenje, kinne jimme noch hiel lang hynsteride!"

Freedtemoarns giet Joke al ier en betiid de doar út, rjochting de stâl op Tsjerkgaast....."lekker even het paard borstelen en de geuren van de stal opsnuiven..." Se sjocht der alle wiken nei út.

Mar no wer nei 20 juny. Hynders...foar my in ûnbekende wrâld. Joke wie noch net oan bar en wie mei in pear oare hynsteriders yn de bûtenbak oan it ynriden. Fantefoaren hiene in pear jonge froulju har frege, oft hja ek senuweftich foar' t diplomariden wie, mar dat wie foar har op har leeftyd "niet meer aan de orde" sei se. Dóchs hie se Pier noch mar om in ekstra les frege.....jin wolle op' t lêst al wat goed foar' t ljocht komme, no. In nije rydboek en kreas swart jaske oan en it koe mar oangean. Ik joech my del op' e publike tribune. Der wie noch ien oan' t ôfriden. Yn' e hoeke fan' e maneezje stie in frommeske de oefening lûd foar te lêzen. Hè? Wat hie dy in bekend gesicht. Wie' t Elena de Graaf, dy' t mei har heit en mem Jan en Lammy, jierren yn pensjon " It Brechje" yn Sleat wenne hat. Destiids hynsteried sy ek in protte by stâl Breimer. (Letter ûnder de partytinte mei in lekker bakje kofje en wat iterij, noch hiel gesellich mei Elena praat).

Joke hie ûndertusken har ynryd-rûntsjes draaid en op har grutte wite skimmel stelde se har no offisjeel foar oan de sjuery. En doe koe se los! Ellen en Pier stiene beide op in ein yn' e bak en joegen sa no en dan oanwizings....."achter mijn vader langs!" Foar myn gefoel gie it mar bêst! Maaïke Schotanus, dy't al riden hie, lei my út, dat "grote volte" in grutte sirkel riden betsjut. En doe' t ik roppen hearde: "doorzitten!" , tocht ik oan "doorliggen" en sei tsjin myn oare buorfrou, dat dit fêst net noflik wêze soe. Mar neffens har wie dat it loslitten fan de "op-en-del-beweging" by' t gewoane hynsteriden en moasten jin jin dan wat stuterje litte, leau' k.

Hawar, Joke helle de einstreek en melde har mei in bûging netsjes ôf by de sjuery. En doe wie' t wachtsjen op de diploma's.

By de partytinte wie it in drokte fan komsa! Ellen har man Nico wie drok oan' t hamburgers en oare dingen bakken, de bern ferkochten kofje en frisdrinken en ûndertusken hiene freonen – oare hynsteriders – der hearlike, selsmakke salades delsetten. Ja, it wie dik ynoarder dêr by de maneezje. Lang om let kamen Ellen en dochter Lida der oan mei in doaze rozetten mei in hynstekop ...uuuhh... -holle der op en de diploma's. Ien foar ien waarden de dielnimmers nei foaren roppen en noch efkes tasprutsen. Joke hie it, nettsjinsteande har leeftyd, hiel goed dien!

Nei ôfrin setten wy wer op Sleat ta. Dêr ha wy it fierd mei in hearlik glês wyn en dronken op har "noch mar lang sa sûn en fitaal bliuwe meie" !

Tetsje van der Sluis

SLOTEN UITGELICHT !

Door het aanwezige grote enthousiasme en de betrokkenheid van de inwoners van de stad Sloten bij het behoud en versterken van de cultuurhistorische waarden, hebben de St. Vrienden van Sloten en Plaatselijk belang het initiatief genomen tot het aanlichten van een negental monumenten. Hiervoor is externe expertise nodig. Deze expertise is gevonden bij Primo Exposures. Deze firma heeft in diverse Europese steden objecten aangelicht. In samenspraak met de initiatiefnemers is een verlichtingsplan ontwikkeld. Hierbij is rekening gehouden met het unieke historische karakter van Sloten. Hierbij diende als uitgangspunt het op duurzame opwaarderen van negen karakteristieke monumenten in Sloten. Als basis wordt van een monumentwaardige verlichting uitgegaan. Hierbij gaat het simpelweg niet alleen om licht, maar met name om het benadrukken van het karakter van het monument en het accentueren van de aanwezige details.

Alles met respect voor het totale beschermde stadsgezicht. Er is gezocht naar posities die geen monumentale waarden aantasten. Zoveel mogelijk los van het object/pand geplaatst of bevestigd en zo met zo min mogelijk strooilight voor andere panden. Door middel van tijdschakeling zal tijdens de nachtelijke uren worden voorkomen dat de duisternis wordt verstoord, zowel voor de bewoners als de natuur.

Het huidige aanlichten gebeurt nu met gedeeltelijk functionerende verlichtingselementen, die niet meer van deze tijd zijn. Een hoog energieverbruik is hiervan het gevolg. Door toepassing van LED-

verlichting zal het energieverbruik drastisch afnemen. Hierdoor voldoet het project ruimschoots aan de doelstelling van duurzaamheid en is daardoor ook milieuvriendelijk.

Buiten de argumentatie van duurzaam en milieuvriendelijk draagt het project ook bij aan de economische versterking van de stad Sloten en haar regio. Het gaat hier niet alleen om watersporttoerisme, maar ook de historische uitstraling staat garant voor steeds meer bezoekers. De typische grachtenuitstraling is uniek in de wereld. Middels het aanlichten van de karakteristieke monumenten wordt er ook een bijdrage geleverd aan seizoen verlenging. Dit is een belangrijk item bij het versterken van de economische structuur en het behoud en uitbreiding van de werkgelegenheid. De aan te lichten objecten/panden zijn:

1. Woudsenderpoort
2. Lemsterpoort
3. Boogbrug (Het Diep/ Dubbelstraat)
4. R.K. kerk, Heilige Fredericus
5. Museum Stedhûs Sleat
6. Hervormde Kerk
7. Consistorie
8. Molen
9. Kanon, op de dwinger bij Bolwerk z.z.

Menno Knot.

Voorzitter St. Vrienden van Sloten

Op de foto's een impressie van het aanlichten van de Woudsenderpoort en de Hervormde Kerk.

INGEZONDEN

Deze brief kwam afgelopen zomer bij de redactie binnen. De schrijfster daarvan vroeg of we deze wilden plaatsen. Bij dezen voldaan aan haar verzoek.

Beleefdheid ten top in Sloten's restaurant.

Zaterdag 22 augustus jl. ging mijn dochter, moeizaam lopend met haar rollator, op weg naar de Slotense Supermarkt. Ze liep op het voetpad, van gele klinkertjes tussen de balstenen. Bij het laatste restaurant, hadden de "uitgeputte" fietsers hun stoelen achteruit geschoven om hun benen op de tafel te kunnen leggen! Ze moest om deze stoelen heen lopen over de balstenen, om weer op het pad te komen. Even verder was het voetpad versperd door geparkeerde fietsen. Dus moest ze weer over de balstenen om de brug te bereiken. Op de terugweg, met een volle tas op de rollator, kon ze deze slechts achteruit lopend trekken. Er stond een stoel in de weg, die ze balancerend met één hand aan de rollator en één hand aan de stoel, trachtte te verzetten. Excuses, de stoel viel helaas om. Niemand stak een hand uit om even te helpen. Integendeel. Het ontlokte aan een personeelslid van het restaurant de volgende kreet: "Hé, mafkees, we gaan hier niet met stoelen lopen gooien." Beleefdheid? Nooit van gehoord!

Met vriendelijke groet,
E. Zwaagstra – Wolsink

SLOTEN OP TELEVISIE

Afgelopen zomer werden in juni in Sloten tv-opnames gemaakt voor het programma: Geloof en een hele hoop liefde. Dit programma is van maandag t/m vrijdag bij de EO op NPO 2 te bekijken.

Er werden meerdere opnames gemaakt in onze gemeente De Fryske Marren. Door de programmamakers werden een aantal plaatsen bezocht met het doel bewoners van die plaats te laten vertellen en het liefst ook nog te laten zien het meest authentieke in hun woonplaats. Dit verklaart ook meteen de titel van het programma. Het gaat over dorpen/steden, ergens in Nederland, waarbij bewoners vol liefde, geloof in en de hoop op dat dat nog lang zal blijven bestaan, praten.

Bij de uitzending over Fryske Marren werd gestart in de enige stad die de gemeente rijk is: Sloten. De rest van die week wanneer het programma uitgezonden wordt, is gewijd aan andere dorpen. Ook vast de moeite van het bekijken waard.

De uitzending over Sloten is maandag 26 oktober om 17.10 uur, deze keer gepresenteerd door Kefah Allush.

Wat er echt authentiek is aan Sloten kunt u dan gaan zien. Tip van de sluier is dat Stadsomroeper Pieter Haringsma ook zijn medewerking heeft verleend. Bent u nieuwsgierig geworden naar wie dat nog meer deden, ga dan kijken de 26^e.

SÛKERBÔLEAKSJE GROOT SUCCES VOOR MUZIEKVERENIGING.

Muziek Vereniging "Stêd Sleat" heeft 9 september jl. een SÛKERBÔLE SÛTELAKSJE gehouden.

Dit is een groot succes geworden.

Er waren 300 broden geleverd door Bakkerij Meinsma te Balk om te verkopen. Ze waren

"Hartstikke" vers. Helaas moest er geconstateerd worden na afloop dat er niet bij alle deuren is aangebeld om de simpele reden dat alle broden daarvoor al waren verkocht.

Het is goed te weten dat de Slotenaren door deze geweldige afname achter onze vereniging staan.

Er is weer gestart met het geven van muzieklessen op basisschool De Klinkert. Dit om nieuwe leerlingen te werven uiteraard maar ook om jonge mensen in aanraking te brengen met andere muziek dan die ze dagelijks krijgen voorgeschoteld en ze tevens nog te laten ervaren hoe leuk het is om met elkaar muziek te maken.

Begin november is er daarom weer een concert waar deze leerlingen in samenwerking met het "GROTE" korps natuurlijk een gevarieerd programma ten gehore zullen brengen.

Houd dus de aanplak biljetten en flyers maar goed in de gaten.

Namens de Muziekvereniging,
Gerda van der Sloot

MUSEUM STEDHÛS SLEAT

Het kleinste kamertje van het stadhuis

Het onderkomen van ons museum werd meer dan 250 jaar geleden gebouwd op de plek waar tot 1759 ook al een stadhuis had gestaan. Kennelijk was Sloten destijds kapitaalkrchtig genoeg om een dergelijk monumentaal gemeentehuis neer te zetten. Hoe dan ook; deze locatie aan het Diep is eeuwenlang het bestuurscentrum geweest van onze stad. In 1984 kwam daar een einde aan door de vorming van de gemeente Gaasterlân-Sleat. Ons stedhûs verloor daarmee definitief haar oorspronkelijke functie.

Toch zijn er in ons museum nog altijd tal van sporen te vinden die verwijzen naar het verleden als stadhuis. Een oplettende bezoeker

ontdekt al gauw de bordjes bij de ingangen van de verschillende ruimtes in het gebouw. Er is een burgemeesterskamer, een raadszaal en aan het plafond van de museumwinkel hangen de oude weegschalen waarmee handelaren in het stadhuis een objectief vastgesteld gewicht van hun handelswaar konden krijgen.

In de collectie van ons museum bevinden zich tal van andere voorwerpen die herinneren aan de tijden dat hier het gemeentelijk gezag zetelde. De laatste ambtsketen van de burgemeester, de stembonen, lakzegels van de gemeente en nog veel meer. Die zullen, als het lot ons goed gezind is, nog tijdenlang voor volgende generaties bewaard blijven.

Moeilijker te bewaren zijn de verhalen over de tijd dat ons gebouw nog een echt gemeentehuis was.

Veel oudere Slotenaren kunnen zich nog wel de tijden nog herinneren van de zelfstandige gemeente Sloten en haar stadhuis. Eén van onze eigen bestuursleden heeft aan het begin van zijn loopbaan als ambtenaar nog gewerkt in de ruimte waar nu de tijdelijke expositie "Beperkt en geknot" is opgesteld. (Nog niet gezien? Kom dan snel!) Toch zullen op een gegeven moment de herinneringen verdampen en verhalen vergeten worden.

Laatste sprak ik oud-wethouder Henk Brouwer op een bijeenkomst met raadsleden van de nieuwe gemeente De Fryske Marren. Hij vertelde me een mooi verhaal over hoe het er aan toe kon gaan in de dagelijkse praktijk van het stadhuis van Sloten. De kleine gemeente werd gerund door slechts een handjevol ambtenaren en één daarvan was de conciërge. Kennelijk waren niet al zijn taken even populair bij deze man en dat gold zeker voor het schoonmaken van het toilet. Het kwam ook wel eens voor dat de toiletvoorziening defect raakte maar daar zat deze man totaal niet mee. De meeste ambtenaren en bezoekers van het gemeentehuis woonden tenslotte op een steenworp afstand en daarmee kwam de reparatie van de Wc's onderaan zijn prioriteitenlijstje terecht.

In plaats van een loodgieter te halen volstond onze conciërge met het ophangen van een bordje aan de deur van het toilet. Bezoekers, ambtenaren of zelfs de burgemeester met hoge nood werden duidelijk te verstaan gegeven dat ze hun heil elders moesten zoeken. Niet bepaald in ambtelijke taal trouwens. Op het bordje aan de toiletdeur viel dan in het handschrift van de conciërge te lezen; *"Skyt mar thús!"*

Namens het bestuur, Bavo Galama

OPROEP

Hebt u wat tijd over en wilt U zich inzetten voor Sloten? Het Museum Stedhûs Sleat is op zoek naar enthousiaste vrijwilligers die af en toe mee willen draaien in ons vrijwilligersteam dat de baliediensten verzorgt tijdens de openingsuren van het museum in de periode van april tot en met oktober. Aanmelden kan op info@museumstedhussleat.nl

EVEN VOORSTELLEN ...

Nieuwe bewoners op 't Buitenland

Vanaf zomer vorig jaar werd er uitgebreid verbouwd en gerenoveerd aan 't Buitenland 34.

Hoewel we officieel al vanaf 1 december inwoners van Sloten waren, werd het uiteindelijk begin maart van dit jaar voordat wij er echt kwamen wonen.

'Wij' zijn Elise Heil en Hans Lington, verhuisd vanuit Haarlem.

Waarom? Wij vinden het weidse landschap van Friesland mooi en we komen hier al ruim 40 jaar, vroeger op de fiets en later met een bootje. En een huis aan het water met een bootje voor de deur is altijd wel een droombeeld geweest.

Elise

Ik ben in 1950 geboren in Heemstede. Na de middelbare school heb ik 10 jaar in Amsterdam gewoond en orthopedagogiek gestudeerd.

Daar heb ik bij de roeivereniging Hans leren kennen.

Samen zijn we in Haarlem gaan wonen en hebben we twee dochters gekregen.

Nu wonen we dus in Sloten en ik heb het hier erg naar mijn zin.

Op een gegeven moment ben ik een yogaopleiding gaan volgen en heb ik ruim 25 jaar een yogapraktijk gehad in Haarlem. Hier in Sloten geef ik inmiddels ook yogalessen.

De soort yoga die ik geef, is een hele zachte, meditatieve yoga, waar iedereen aan mee kan doen, van jong tot oud. We doen geen ingewikkelde houdingen. Kom gerust eens langs.

Naast yoga geef ik ook zachte massage, healing en adembegeleiding.

Hans

Ik ben in 1945 geboren in Dordrecht.

Na de middelbare school ben ik na wat omzwervingen in Amsterdam terecht gekomen waar

ik psychologie ben gaan studeren. Tijdens de studie rolde ik in een (studenten) baantje bij een onderzoeksinstituut en ik heb daar bijna 30 jaar onderzoek gedaan naar allerlei aspecten van het onderwijs, van kleuterschool tot universiteit.

In Amsterdam ben ik ook bij 'de muziek' terechtgekomen, op trombone (ook een soort jeugddroom). Uiteindelijk ben ik meer dan 30 jaar lid geweest van de Wester Harmonie en daarnaast speelde ik in twee big bands, de West End Big Band en de Biggles Big Band. Inmiddels ben ik hier al ingelijfd bij Stêd Sleat en speel ik bij Big Band Cue.

O ja, ik heb het hier ook erg naar mijn zin.

OPBRENGST COLLECTES

KWF (Koningin Wilhelmina fonds
Kankerbestrijding) € 613,86

Pr. Bernard Cultuurfonds (anjercollecte) € 314,00

Collectanten en gevers hartelijk bedankt voor de
inzet en de bijdrage.

Sipelsneon, evenementen terrein.

Foto: Jelte v/d Meer

SUCCES VOOR FRIESE PAARDEN IN TUIG- EN DRESSUURSPORT

Het begon allemaal in het jaar 2010, toen wij elkaar leerden kennen. Leslie moest maar eens mee naar Fetze's en Jurjen Breimer 's Friese paarden in Sloten. Zelf had ze een Groninger paard en wilde eigenlijk niet zo heel veel met het Friese paard te maken hebben. Toch moest ze er op gaan zitten van Fetze en daar werd ook zij besmet met de liefde voor het Friese paard. Inmiddels hebben we vier Friese paarden...

Al vrij snel hadden we ons eerste Friese paard gekocht; Arend fan Sleat. Een jonge Friese ruïn gefokt en geboren in de boerderij bij Jurjen aan de Wyckelerweg in Sloten. Fetze had er alle vertrouwen in dat Arend net zo goed zou worden als zijn grote broer, Ynte fan Sleat. Ynte was de beste tuiger, maar na het zoveelste ongelukje werd besloten te kiezen voor eigen veiligheid en hem dus te

verkopen. Helaas blijkt tot op de dag van vandaag dat Arend het tuig talent van zijn broer niet heeft gekregen.... Echter heeft hij wel dressuur talent, dit jaar mag hij voor de vierde keer op rij naar het Nederlands Kampioenschap Fries ras in nu de M1 dressuur.

Toch wilde Fetze graag tuigen met een Fries paard. Zo werd bij toeval Feitse GL ontdekt in een weiland in Oosterzee. Na een klein stukje draf van Feitse, wist Fetze het zeker, dit paard moest en zou bij hem komen. En dus daar was Feitse, een jonge woeste niet beleerde hengst. Met de nadruk op woest! Tijdens het beleren van Feitse ging het alles behalve makkelijk, hij was lenig en snel en accepteerde ons bijna niet. Dat zijn wel de momenten geweest dat Fetze en ik elkaar aankeken of we wel goede dingen aan het doen waren. Toch hebben we het vertrouwen in Feitse gehouden, en hebben we ook zijn vertrouwen gekregen! In 2013 is Fetze dan ook eindelijk begonnen met

zijn tuigwedstrijden en mocht in juni dat jaar al de eerste prijs mee naar huis nemen! Na een succesvol 2013 en 2014 met vele prijzen, mochten Feitse en Leslie het Noordelijk en Nederlands damesklasse kampioenschap 2015 op hun naam schrijven. Een droom die werkelijkheid werd!

Ook rijdt Fetze met Feitse en Arend sinds dit jaar in het dubbelspan. Na een aantal concoursen gereden te hebben, doen ze leuk mee in de wedstrijd!

Zo door de jaren heen zijn we druk aan het paarden verzamelen geweest. Naast Arend en Feitse, hebben we nog meer jong en oud talent; Deasi, Leslie haar oude 29-jarige pony. Froucke, het Groninger paard maar dat is helaas een paar jaar geleden geblesseerd geraakt. Leslie fan Sleat, welke ook geboren is hier in Sloten bij Jurjen en inmiddels al verschillende prijzen heeft gewonnen in de dressuur. Mintsje Z, welke deze zomer ster is geworden en rustig wordt klaar gemaakt voor de wedstrijden en Tinka de dochter van Feitse en Froucke welke door een ongelukje op de wereld is gekomen! Al deze paarden staan bij de ouders van Leslie op het melkveebedrijf in Scharsterbrug. Ze staan nu nog in de koeienstal, maar inmiddels zijn we deze zomer begonnen met het bouwen van een echte paardenstal. De bedoeling van deze stal is dat we naast het houden van onze eigen paarden, we ook paarden van anderen thuis kunnen trainen.

Het bouwen van de stal is dan ook een grote reden waarom we iets minder in de stad te vinden zijn, de tuin er soms iets verwilderd uit ziet, maar we hebben gelukkig een aardige buurman die het grasmaait...

Fetze Schotanus & Leslie Agricola

"De Stadsomroeper" Sloten, september 2015

NIEUWS VAN VOLLEYBALVERENIGING SLEAT

Het volleybalseizoen is weer begonnen. Dit jaar zijn er vijftien leden

(Jeltsje Breimer, Meta Bosma, Marijke Dinkla, Marieke Gijzen, Tineke v/d Goot, Yneke Kramer, Tanja Kombrink, Wilma van Netten, Hanna Oenema, Geertje Reekers, Grietsje Stegenga, Marjan Visser, Hinke de Vries, Regina de Vries, Rolien de Wolff)

Deze dames zijn afkomstig uit Sloten, Tjerkgaast, Wyckel, Sondel en Harich. We kunnen nog leden er bij hebben. Het zou leuk zijn als daar nog een aantal dames bij zouden komen.

Wij zijn een gezellig team en trainen met veel plezier. Ook doen er een aantal mee aan de onderlinge recreatieve volleybal competitie. Er zijn zeven teams die daar aan mee doen. De speeldagen daarvan zijn wisselend. Dat ligt aan wanneer het team de trainingsavond heeft. Het kan dus gebeuren dat wij op een maandag, woensdag of donderdag de uitwedstrijd moeten spelen. Onze thuiswedstrijden zijn altijd op de dinsdagavond.

Wij zullen kijken of team "Biertje" weer mee gaat spelen in de nacht van DBS.

Dat is elke keer weer een geslaagd toernooi.

Aan het einde van het seizoen is er de jaarlijkse algemene ledenvergadering en als afsluiter van het seizoen gaan wij met z'n allen uit eten.

Lijkt het je ook leuk om samen met ons te trainen en eventueel de wedstrijden mee te spelen, geef je dan op bij het bestuur.

Tanja Kombrink	0514-531537
Yneke Kramer	0514-604517
Marieke Gijzen	0514-851046

TENNIS-BARBECUE TOERNOOI TV SLEAT

De tennisbaan op sportcomplex It Krûdfjild lag er zaterdagmiddag 19 september jl. prachtig bij en de zon scheen volop, alle reden om de clubvlag uit te steken voor een sportieve middag!

Om 13.00 uur kon voorzitter Foeke de Boer 18 deelnemers en een aantal fans verwelkomen. Ook een aantal oud-leden waren van de partij en enkele deelnemers kwamen zelfs van buiten de provinciegrenzen. Voor hen natuurlijk een extra welkom.

Er werden deze middag drie rondes gespeeld van 30 minuten en bij elke ronde kreeg je een ander maatje tijdens het dubbelspel. Tussen de rondes door was er plm. 5 minuten pauze om even op adem te komen. Een ieder speelde voor zich.

Er zaten leuke partijen tussen en er werd volop genoten, zowel op de baan als door de toeschouwers.

Aan het eind van het toernooi was er een borreluurtje en werden de prijzen bekend gemaakt. Bij de dames mocht Johanna de eerste prijs meenemen, de tweede prijs was voor Lily en als derde eindigde Annette.

Bij de heren werd Jos eerste en voor de tweede prijs kwamen er drie heren in aanmerking tw. Niek, Nikky en Ruud.

Nadat ieder zich thuis even had opgefrist, werd rond 19.00 uur de barbecue in vuur en vlam gezet.

Er werd volop genoten van de lekkere vleessoorten en overige heerlijke hapjes en drankjes.

Aan het eind van de avond werd iedereen bedankt voor zijn of haar komst en kon het bestuur op een geslaagd toernooi terug zien.

Klaartje Lubach, secr.

DOOR HET SLEUTELGAT GEHOORD...

Bij de redactie is weer een 'sleutelgaatje' binnengekomen dat we u niet willen onthouden want er is geen mooier vermaak dan....., juist u weet het wel. Schroom dan ook niet als u iets leuks, grappigs, lachwekkends of ontroerends meemaakt in uw omgeving dat aan ons door te geven. Alleen dan kunnen wij deze rubriek blijven vullen. En nu we kunnen met recht zeggen: "Tot in de pruimentijd..."

Pruimentijd.

Jantje zag eens pruimen hangen,
O! als eieren zo groot.
't Scheen, dat Jantje wou gaan plukken,
Schoon zijn vader 't hem verbood.
Hier is, zei hij, noch mijn vader,
Noch de tuinman, die het ziet:
Aan een boom, zo vol geladen,
Mist men vijf, zes pruimen niet.
Maar ik wil gehoorzaam wezen,
En niet plukken; ik loop heen.
Zou ik om een hand vol pruimen
Ongehoorzaam wezen? Neen !

Voort ging Jantje, maar zijn vader,
Die hem stil beluisterd had,
Kwam hem in het lopen tegen
Vooraan op het middenpad.
Kom mijn Jantje, zei de vader,
Kom mijn kleine hartedief!
Nu zal ik u pruimen plukken,
Nu heeft vader Jantje lief.
Daarop ging Papa aan 't schudden,
Jantje raapte schielijk op.
Jantje kreeg zijn hoed vol pruimen,
En liep heen op een galop.

Auteur: Hiëronymus van Alphen.

Tsja wie kent dit lied je niet. Nostalgie.... Dat wel. Maar nu, in deze tijd komt het ook nog voor. Pruimenbomen vol met heerlijke sappige pruimen. Bijna rijp maar toch nog even wachten...

Op de Heerenwal is een tuin, met een pruimenboom, vol met pruimen, nog niet rijp. Helaas.

Maar de vrouw des huizes, Marieke genaamd, gaat toch even kijken, bij de pruimenboom. Oh, prachtig wat een pruimen, mooi en groot. Ze voelt zich bijna net als Jantje.

De man, laten we hem Henk noemen, is binnen in het huis. Hij denkt: ik zal die boom toch moeten stutten, de takken worden wel erg zwaar, nou ja morgen maar.....

Opeens een knal en een gil! Henk rent naar buiten, ziet Marieke onder de pruimenboom met een bleek gezichtje. Ze zit te midden van een grote tak met honderden pruimen, nog niet rijp. Dat niet. O jee, toch te laat met stutten.

Gelukkig is Marieke ongedeerd. Maar nieuwsgierig is ze wel. Hoeveel pruimen moet ze wel niet missen van de oogst. Wat moet ze ermee? Niet rijp, dus niet te verwerken. Dan maar in de container.

Eén container vol, twee containers vol? Nee hoor, drie groene containers vol met pruimen. Welgeteld 2.600 onrijpe pruimen. Daar gaat mijn winst denkt Henk, die met grote plannen voor een marktkraam rond liep. Maar ach, hij troost zich met de gedachte dat er zeker nog een 4.000 pruimen aan de boom hangen. Toch maar stutten....???

De moraal van dit verhaal: Stel niet uit tot morgen wat je vandaag kan doen!

MEER FOTO'S UIT PAKES' EN BEPPES' SLEATTEMER FERLINE

De redactie ontving onderstaande foto uit Balk. Hilly Jongsma vond deze bij het opruimen van oude foto's van haar ouders. *'Ik heb zelf een aantal namen uitgezocht want ik vond de foto in een oude doos toen mijn moeder was overleden. Maar hij komt bij mijn beppe uit Sloten vandaan. Dat weet ik wel,'* aldus de inzender van de foto. Ze schrijft verder: *Op de achterste rij staat links een meisje met een lange vlecht in haar haar.*

Links daarvan kijkt een klein kereltje om het hoekje dat is Piet Meinema. Daarnaast een meisje met een witte strik, ik denk en weet bijna zeker dat dat mijn moeder Riekje Meinema is.

Op de tweede rij in het midden staat een jongen met een stropdasje en een grijs hesje dat is mijn vader Gerrit Jongsma. Dan staat rechts een juffrouw, denk ik, het vijfde meisje naast haar met een strik in gebloemde jurk en hangende armen dat is, volgens mij, mijn tante Elly Jongsma. Dan denk ik nog iemand te herkennen van oude foto's dat is de tweede jongen rechts van mijn vader, ik denk dat dat Minne van Dijk is (hij lijkt ook op hun jongens).

Een oude foto maar ik vind het zo bijzonder dat aan de achterkant staat: "Dierenpark Emmen." Dat ze in die tijd al daar naar toe gingen met het schoolreisje. Een leuke foto voor in de Stadsomroeper nu de diertuin in Emmen gaat verhuizen.

Alle bovengenoemde namen zijn ongetwijfeld wel bekend onder 'âldere en âld' Sleattemers. Hilly, hartelijk dank voor de inzending en je begeleidend schrijven. Het zal vast weer lezers aansporen om te gaan graven in hun herinneringen. Mocht u meer weten over deze foto dan zijn reacties natuurlijk altijd welkom op het welbekende redactieadres.

UITSLAG PRIJSVRAAG SKÛTSJE "DE GOEDE VERWACHTING"

Tijdens de Sipelsneon organiseerde de bemanning t.b.v. het bovengenoemd skûtsje een prijsvraag. De uitslag daarvan was als volgt: De gaffel was 3.91 m. en de oppervlakte van de fok was 41,82 m². De exacte uitslag voor de lengte van de gaffel werd geraden door Tjibbe Hoekstra. Voor de fok werd eveneens de exacte maat geraden door Maarten Brouwer. Beide winnaars wonnen als prijs een vaartochtje met het skûtsje.

Walter & Regina, Sjoerd & Feikje.

NOFLIKE FERDIVEDAASJE

SOOSMIDDAG VOOR OUDEREN
dorpshuis Irene te Wijckel
14.30-16.30 uur

29 september	BLOEMSCHIKKEN HERFST <i>kosten € 5,- (graag opgeven)</i>	
13 oktober	SPREKER OF FILMMIDDAG	
27 oktober	BEWEGEN OP MUZIEK	
10 november	KWISMIDDAG	
24 november	SPREKER OF FILMMIDDAG	
8 december	FEESTELIJKE BINGO	
15 december	BLOEMSCHIKKEN / KERSTACTIVITEIT <i>kosten € 7,50 (graag opgeven)</i>	

Voor opgave activiteiten en/of vervoer kunt u contact opnemen met Talma Hiem te Balk, Marianne of Elske, tel. 0514-608800.
Voor alle duidelijkheid; deze middagen zijn ook bedoeld voor ouderen uit de omliggende plaatsen.

28^E GAASTERLANDSE NATUURWEEK : 'BODEM'

Oudemirdum – Van 18 t/m 24 oktober vindt in Gaasterland weer de Gaasterlandse Natuurweek plaats. Een week vol leuke, groene en duurzame activiteiten voor jong en oud. Dit jaar heeft de natuurweek als thema 'Bodem'.

Programma Gaasterlandse Natuurweek

- Op 18 oktober organiseren wij van 11 tot 16 uur de **Groene Markt** in het sfeervolle Rijsterbos. Een markt met (h)eerlijke biologisch hapjes, fair-trade- en streekproducten, informatie over natuurbeheer, duurzame ondernemers, tips om je leven te verduurzamen en er is live muziek. Voor kinderen is er een speciaal kinderdorp met allerlei leuke activiteiten, het OERRR blote voeten pad, knutselactiviteiten, boogschieten, een speurtocht, de tureluur-kijkhut van het IVN, enz.
- Van 19 t/m 24 oktober zijn er dagelijks kinderactiviteiten, knutselworkshops, recycleworkshops, buitenspeldagen in het bos, kindertheater, een 'help de boswachter-dag', enz. In de midweek ook (bijna) dagelijks een excursie met een boswachter of natuurkenner, er zijn lezingen en een sportieve outdoordag in bos Elfbergen. Leuk voor jong en oud!

- Op zaterdag 24 oktober pakken we uit met twee fotografieworkshops, één voor de jeugd en één voor volwassenen en 's avonds sluiten we de natuurweek af met een sprookjesachtige Nacht-van-de-Nacht-wandeling met muziek en acts in het Rijsterbos.

Het hele programma van de Natuurweek met informatie over de locaties, prijzen en tijden is vanaf half september te vinden op **www.gaasterlandsenatuurweek.nl**.

Bodem

De FAO (Food and Agriculture Organization) heeft 2015 uitgeroepen tot Internationaal Jaar van de Bodem en roept iedereen op om mee te helpen 'bodem' als duurzaamheidsthema breder op de kaart te zetten. Aangezien de Gaasterlandse Natuurweek tevens de Gaasterlandse Duurzaamheidsweek is, helpen wij daar graag aan mee. Daarnaast past het thema natuurlijk prachtig bij de Natuurweek... want bodem vind je overal. In het programma van deze week nemen we je mee langs

bodembeheer, de geschiedenis van de bodem, de dieren onder de grond en het belang van hun aanwezigheid.

De Gaasterlandse Natuurweek

De Gaasterlandse Natuurweek, tevens Duurzaamheidsweek, wordt georganiseerd door een

unieke samenwerking van verschillende natuur gerelateerde organisaties in de regio: Bezoekerscentrum Mar en Klif, It Fryske Gea, Vereniging Natuurmonumenten, Staatsbosbeheer, Stichting Gaasterlân Natuerlân en IVN Súdwesthoeke. De gemeente De Fryske Marren ondersteunt de Gaasterlandse Natuurweek.

Meer informatie? Neem contact op met Sabine Boode, Bezoekerscentrum Mar en Klif, De Brink 4, 8567 JD OUDEMIRDUM, 0514-571777, info@marenklif.nl, www.marenklif.nl.

GROOTS SPEKTAKEL IN MANEGE GAASTERLAND TE HARICH

Een met gespeelde situaties, paardenacts en andere spannende taferelen, omlijst door passende muziek van Streekharmonie Concordia op ZATERDAG 17 OKTOBER 19.30 UUR over:

Remys Flecht

Het koren rijpt op de velden van Pajottenland, een heuvelland nabij Brussel. Het gezin Collin woont er: vader en moeder, vier jongens en een meisje. Een doorsnee gezin zonder veel zorgen lijkt het.

In augustus 1914 dendert de oorlog over België en de familie Collin. Het zullen vier uiterst zware jaren worden voor de Belgen. Iedere Collin ervaart en ondervindt deze oorlog op een verschillende manier en op diverse plaatsen.

Door de oorlog worden Pajottenland en Gaasterland door de jongste zoon van de Collins (**Remy** 16 jaar) met elkaar verbonden. Hij is één van de bijna 3000 Belgen die uit hun land naar Nederland vluchten en een veilig onderkomen vinden in Gaasterland.

Om vanuit bezet België naar Nederland te vluchten moet hij de 'Dodendraad' passeren, een levensgevaarlijke onderneming. Hoe reedt Remy dat? In Gaasterland vindt Remy zijn 'lief', dat geeft veel spanningen bij naasten. Wint de liefde het van het verstand?

Een hoofdrol is er zeker voor **Henry**, de tweede zoon van de Collins. Hij is instructeur en cavalerist in Halen. Wachtmeester **Henry** staat aan het hoofd van een aantal ruiters, samen met zijn hengst **Wardy**. Zijn ze in staat een aanval van de vijand (Duitsers) te pareren? Verderop in het verhaal spelen **Henry en Wardy** nog een heldenrol. En hoe komt de Ierse verpleegster Rose in het leven van Henry?

Als in 1918 een wapenstilstand tot stand komt zijn veel Belgische gezinnen, 'geraakt' door de 'Grote Oorlog.' Hoe zit dat met de Collins?

In korte sketches, waarin Remy als grootvader het verhaal van de Collins vertelt aan één van zijn kleinkinderen, wordt dit spannende familieverhaal uitgebeeld.

Dat verhaal wordt ondersteund met spel, beelden en met paarden en ruiters (manege Gaasterland) en nog veel meer. Zo wordt u persoonlijk meegenomen in dit spannende familieverhaal.

Alle sketches worden afgewisseld met prachtige passende muziek en liederen door o.a. Streekharmonie Concordia uit Balk. De vertellingen zijn in het Fries met Nederlandse boventiteling.

Kaarten á € 15,-

Jeugd t/m 12 jaar € 5,- (incl. gratis koffie of thee in de pauze) verkrijgbaar via Harcos Fashion en Watersport, van Swinderenstraat 42, Balk tel: 0514-602227.

Of bestellen via de website van Concordia: www.concordiabalk.nl

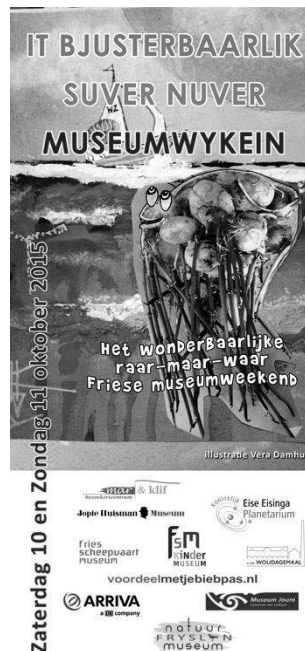
RAAR MAAR WAAR!

Bjusterbaarlik wykein in zeven Friese musea

Zeven Friese instellingen slaan dit jaar de handen ineen rond het thema van de Kinderboekenweek, 'Raar maar waar'. Op 10 en 11 oktober organiseren zij samen 'It bjusterbaarlik suver nuver museum wykein'. Ofwel 'Het wonderbaarlijke raar-maar-waar Friese museum weekend'.

Drie kinderboekenschrijvers geven acte de préséance.

Wetenschapsjournalist Govert Schilling geeft een kinderlezing in het oude stadhuis van Franeker. Dolf Verroen duikt in Joure in een tijdmachine. In Workum komt de Friese schrijver Paul van Dijk zelfs met een hele band. Buiten de komst van deze schrijvers is er nog veel meer te doen. Er zijn speciale raar-maar-waar-tentoonstellingen en bjusterbaarlike dingen om te doen. In Sneek ligt een echte stoomboot klaar en het Mobiel Planetarium komt speciaal voor dit weekend uit Groningen naar Franeker.

Elke instelling biedt de kinderen iets extra's, zoals korting op de entree of een gratis speurtocht. Dankzij de samenwerking met 'Voordeel met je bieb pas' kan wie lid is van de bibliotheek op vertoon van die pas overal nog extra voordeel binnen halen.

Om ervoor te zorgen dat iedereen zo veel mogelijk van dit suver nuver wykein mee kan maken, heeft Arriva ten slotte nog voor een speciaal e-ticket gezorgd. Voor € 7,50 p.p. reis je een dag met trein en bus en kunnen twee kinderen gratis mee.

Kortom, niets staat je in de weg om een ongelooflijk, bjusterbaarlik weekend mee te maken.

De volgende instellingen doen aan het weekend mee:

Bezoekerscentrum Mar en Klif - Oudemirdum

Fries Scheepvaartmuseum - Sneek

Jopie Huisman Museum - Workum

Koninklijk Eise Eisinga Planetarium - Franeker

Museum Joure - Joure

Natuurmuseum Fryslân - Leeuwarden
Woudagemaal – Lemmer

Alle informatie over het weekend en de verschillende activiteiten en acties is te vinden op de speciale Facebookpagina: www.facebook.com/museumwykein. Of in de speciale folder die verspreid wordt via de bibliotheken.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met Frank Belt, medewerker educatie Koninklijk Eise Eisinga Planetarium. Tel. 0517-393070 of 06-18750985. Mail: info@planetarium-friesland.nl.

EEN KWART EEUW WERELDWINKEL GAASTERLÂN

Wereldwinkel Gaasterlân bestaat dit jaar 25 jaar en dat willen we niet ongemerkt voorbij laten gaan.

Ooit is de Wereldwinkel klein begonnen met verkoop van Fairtrade artikelen vanuit een huiskamer. Nu 25 jaar later is het aanbod van Fairtrade alom vertegenwoordigd. Maar ook vandaag de dag is verdere bewustwording voor gelijke rechten en een betere wereld erg belangrijk.

Wij willen daarom ook van deze gelegenheid gebruik maken om zoveel mogelijk mensen te informeren en warm te maken voor Fairtrade. Dit gaan we doen door in het najaar extra aandacht te vragen voor onze producten en tegelijk ook voor onze producenten in ontwikkelingslanden.

13 augustus beginnen we met een overzichtstentoonstelling in de Bibliotheek.

In september worden diverse scholen bezocht om ook de jongeren voorlichting te geven over eerlijke handel. Want wie de jeugd heeft, heeft de toekomst.

Natuurlijk ook extra acties in en rond de winkel met diverse aanbiedingen.

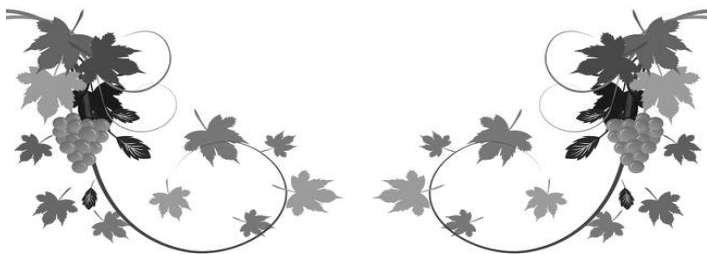
Hoogtepunt van de feestelijkheden zal zijn op zaterdag 7 november. Dan organiseren we een Wereldmarkt in de Treemter.

Op deze Wereldmarkt willen we belangstellenden een divers aanbod aan Fairtrade producten en zaken waarmee de Wereldwinkel affiniteit heeft aanbieden. Ook duurzaamheid speelt hierbij een rol. Diverse mensen die contacten onderhouden met projecten in de derde wereld krijgen ook de

gelegenheid hierover te vertellen. Ook leerlingen van CSG Gaasterland zullen hierbij een rol spelen door mee te werken aan diverse onderdelen. Ook organiseren we op die dag een reünie van medewerkers en oud-medewerkers.

Zij kunnen dan herinneringen ophalen aan 25 jaar Wereldwinkel Gaasterlân.

Bezoek de komende tijd regelmatig onze website en facebook pagina. Hierop komen de acties en aanbiedingen die de komende tijd plaatsvinden in de winkel.

DRONEVLUCHT OVER SLOTEN

Foto: Jelte v/d Meer

SLOTEN

Duimelot der Friese steden,
Maar uiteindelijk toch een stad;
And'ren mogen 't haar benijden
En het noemen: een klein gat
Doch zij die het zo beschouwen,
Slaan de plank wel heel ver mis.
Want het oude stadje Sloten,
Boogt op rijkdom, dat is wis!
Kijk eens naar de oude molen,
Naar de poorten over 't Diep.
Naar haar gevels, naar haar bolwerk;
't Is alsof het eeuwen sliep..
Ja, die smalle, enge straten,
Ze zijn nauw nu voor 't verkeer.
En die tol, ze is zo lastig,
Hooft er eig'lijk ook niet meer..
Maar dat alles, 't kan niet schelen,
't doet niet aan haar schoonheid af;
Gaaf men hier geducht aan 't slopen
't Werd voor 't stadje dan een straf..
Zie die mooie waterpoorten,
Sluitend nog het grachtje in,
Dromend tussen de oude linden.
Zie ze brengen toch gewin..
Sloten met die oude schoonheid,
Met het verleden o zo rijk,
Jij brengt ons je rijk verleden.
Zo maar onder elks bereik!
Wat men dus aan jou verand're
En wat offers men ook vraagt:
't Stadsbeeld mag men niet verand'ren
Opdat men de stad niet plaagt..
Sleutelstad van 't mooie Gaasterland,
Graf van menige Spanjool.
Maar uw zonen en uw dochters,
Vonden er steeds schik en jool.
Mocht er ook verschil wel wezen
In gezindte en in stand,
Als 't belang der stad 't ging vragen
Ging 't eenparig hand aan hand.

Sloten, oude, grijze veste
 Gij zijt wel de kleinste stad.
 Doch zij die er woonsté vonden,
 Hebben U steeds lief gehad.
 Daarom willen wij U roemen
 Niet U noemen: "needrig gat"
 Maar Uw één- en schoonheid noemen
 Kleine, maar toch mooie stad!

1 juli 1950

Sprankelaar 624

Bovenstaand gedicht, uit 1950 kregen we opgestuurd door 'lêzer om utens' Kees Smits uit Houten waarvoor wij hem hartelijk danken. Alles is nog steeds van toepassing in en op Sloten en dat zal voorlopig ook vast niet veranderen ook al veranderen de tijden wel; Sleat bliuwt Sleat.

De uitgave van 'De Stadsomroeper' geschiedt onder verantwoordelijkheid van de redactie. De redactie is verantwoordelijk voor de inhoud van de rubrieken: Fan de redaksje, Hjir en Hjoed, Pakes' Sleattemer Ferline, Sleat Eartiids en Hjoed-de-dei en Bedrijvigheidjes.

Artikelen op naam vallen niet onder de verantwoordelijkheid van de redactie. De inhoud van de artikelen die buiten de verantwoordelijkheid van de redactie vallen, geeft niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie weer. Ook eventuele copyrights van derden vallen buiten de verantwoordelijkheden van de redactie. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen te weigeren of te redigeren. Aanhaling uit en overname van artikelen is toegestaan, mits vooraf toestemming van de redactie is verkregen.

SLEAT EARTIIDS EN SLEAT HJOED DE DEI

